

1581126

Сергій Жадан

Арабески

Meridian Czernowitz

Як і обіцяє назва, дванадцять оповідань цієї збірки у підсумку утворюють химерний візерунок, окремі лінії якого переплітаються, підхоплюють одна одну і впізнають себе у взаємних відображеннях. Щоправда, візерунок цей — не зовсім рослинний, хоча й рослинний також. Але передусім він складається з історій людей. Людей із різним минулим, зруйнованим сьогоднішнім і невідомим майбутнім. «Ми, — каже автор, — покладаємося на пам'ять, аби залишатися собою, ми живимося з новим досвідом, аби приймати це життя, ми не відмовляємося від ілюзій, оскільки впевнені у власній ніжності й запеклості. Про цей час говоритимуть як про час великої жорстокості і великої сердечності. Цей час пізнаватиметься за голосами людей, які не бояться свідчити і звинувачувати, а також дякувати й освідчуватись».

Століття тому «Арабески» Миколи Хвильового поклали початок формуванню міського тексту Харкова. Українського Харкова. Нехай і на численних контрастах із Хвильовим, але «Арабески» Сергія Жадана якраз є свідченням того, що текст цей не обривається, а навпаки — триває, продовжує ткатися і дозволяє без надмірного переляку вдивлятися в наступні сто років.

Зміст

Приклич мене до цієї брами	7
Зійде світло над містом праведників	17
Вирвеш перемогу, як серце ворога	27
Тоді Господь покличе жінку	37
Та, що зігріє тебе серед ночі	45
Велика годинникова стрілка	55
І не вистачить сонця, аби все освітити.	65
Я вимкну за всіма світло	73
Доки мине ще один місяць	85
Звірі.	97
Кого ти потім згадаєш.	109
Ніхто нічого не буде просити	119